

USNESENÍ

Vrchní soud v Olomouci rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Pavla Koláře a soudců JUDr. Ladislava Bognára a Mgr. Jakuba Černoška ve věci

navrhovatelů:

1. Jaroslav L., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

2. Silvie K.

bytem xxx

zastoupená advokátem Mgr. Tomášem Nachtigallem

sídlem Pravdova 1077, 342 01 Sušice

3. OSDA - ČR – TŽ, IČO 75120682, pobočný spolek,

sídlem Nádražní 532/157, 702 00 Ostrava - Přívoz

4. OSDA - ČR - MASNA Studená, IČO 72028009, pobočný spolek,

sídlem Nádražní 532/157, 702 00 Ostrava - Přívoz

6. Pavel S., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

7. Ing. Petr K.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

8. Radek G., narozený dne xxx bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

9. Ing. Zbyněk D.

bytem xxx

zastoupený advokátem Mgr. Tomášem Nachtigallem

sídlem Pravdova 1077, 342 01 Sušice

10. Ing. Petr P.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

11. Jan P.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

12. Ing. Václav R.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

13. Jan S.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

14. RNDr. Dušan B., narozený dne

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

15. Marcel G.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

16. Jiří N., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

17. Rudolf S.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

18. Jaroslav K.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

19. Lubor B.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

20. Jan G.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

21. Vladimír Š., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

22. Mgr. Dušan P., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

23. Petr B.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

24. Jan B.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

25. Pavel M.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

26. Irena E.

bytem xxx

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

27. Mgr. Michal B.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

28. Miloslav J., narozený dne xxx,

bytem xxx zastoupený advokátem JUDr. Petrem

Zimou sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

29. Vilém L.,

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

30. Vladimír H.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

31. Jitka V.

bytem xxx

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

32. Petr O., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

33. Ing. Jiří W.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

34. Hana R.

bytem xxx

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

35. Mgr. Robert M.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

36. Zdeněk B.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

37. Jaroslav H.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou

sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

38. Vladimír V.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

39. Petr L.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

40. Tomáš V.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

41. Petr S.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

42. Vratislav W., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

43. Filip J.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

44. Michal Š.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

45. Jiří V.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

46. Ing. Oldřich S.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

47. Marek N., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

48. Vladimír M.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

49. Josef K.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

50. Michal S.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

51. Rudolf H.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

52. Pavel F., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

53. Ing. Roman P., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

54. Roman J.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

55. Miroslava B.

bytem xxx

zastoupená advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

56. Ing. Aleš M.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

57. Jan H.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

58. Ladislav N.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

59. Martin K.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

60. Ing. Břetislav V.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

61. Mgr. Michal U.

bytem xxx

zastoupený advokátem JUDr. Petrem Zimou
sídlem Slezská 13, 120 00 Praha 2

62. Ing. Jiří L., narozený dne xxx,

bytem xxx

63. Vilém F., narozený dne xxx, bytem xxx

64. Ing. Maxim Ch., narozený dne xxx

bytem xxx

65. Jan L.

bytem xxx,

66. Jan Č., narozený dne xxx

bytem xxx

67. Ivana T.

bytem xxx

68. Petr Č., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem

sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

69. Ing. Stanislav H., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem

sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

70. Zbyněk K.

bytem xxx

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem

sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

71. Ing. Lubor V.

bytem xxx

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem

sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

72. Marek V., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem

sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

73. Ing. Aleš H., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem

sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

74. Ing. Bohumil H., narozený dne xxx

bytem xxx

zastoupený advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem

sídlem třída Kpt. Jaroše 1844/28, 602 00 Brno

75. Jiří K.

bytem xxx

76. OSMA - ČR - OJ036, IČO 01188810

sídlem SNP 3876, 430 01 Chomutov

zastoupená advokátem Mgr. Lukášem Slaninou

sídlem V jámě 699/1, 110 00 Praha 1

za účasti:

a) MORAVIA STEEL a.s., IČO 63474808

sídlem Průmyslová 1000, 739 70 Třinec - Staré Město

b) TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY, a.s., IČO 18050646

sídlem Průmyslová 1000, 739 70 Třinec - Staré Město

oba zastoupení advokátem Mgr. Filipem Smějou

sídlem Polská 1716/54, 120 00 Praha

o přezkoumání výše protiplenění, o odvolání navrhovatelů 3/, 68/ – 72/ a 76/ a účastníků řízení a) a b) proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. června 2018, č. j. 15 Cm 151/2013-1303,

takto:

- I. Usnesení soudu prvního stupně se **mění** tak, že návrh navrhovatele 75/ se zamítá a ve výroku XV. se usnesení mění tak, že ve vztahu navrhovatele 75/ a účastníků řízení nemá žádný z nich právo na náhradu nákladů řízení. Ve zbývajících částech, tj. v části, v níž bylo rozhodnuto o návrzích navrhovatelů 1/ – 74/ a navrhovatele 76/, a rovněž ve výrocích II. – XIV. a XVI. se usnesení soudu prvního stupně **potvrzuje**.
- II. Účastníci řízení jsou povinni zaplatit navrhovateli 66/ náklady odvolacího řízení ve výši 885 Kč, a to každý z nich jednou polovinou do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Účastníci řízení jsou povinni zaplatit každému z navrhovatelů 2/ a 9/ náklady odvolacího řízení ve výši 6 365 Kč k rukám Mgr. Tomáše Nachtigalla, a to každý z nich jednou polovinou do tří dnů od právní moci tohoto usnesení.
- IV. Navrhovatel 75/ je povinen zaplatit každému z účastníků řízení náklady odvolacího řízení ve výši 214 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám zástupce účastníků.
- V. Ve vztahu ostatních navrhovatelů a účastníků řízení nemá žádný z nich právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Odůvodnění:

1. Usnesením označeným v záhlaví Krajský soud v Ostravě výrokem I. určil, že výše přiměřeného protiplnění za každou jednu kmenovou akci na jméno o jmenovité hodnotě 1 000 Kč emitovanou účastníky řízení a) TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY a.s. (dále rovněž jen „Společnost“), která přešla na jejího hlavního akcionáře MORAVIA STEEL a.s. (dále rovněž jen „MORAVIA“), která je účastníky řízení b), na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady konané dne 31. července 2013 činí 2 284 Kč, a výroky II. – XVI. rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky tak, že účastníky řízení zavázal k jejich náhradě navrhovatelům, každého jednou polovinou. Při určení výše přiměřeného protiplnění přitom soud prvního stupně vyšel ze závěrů znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem EQUITA Consulting s.r.o. zpracovaného na základě usnesení soudu prvního stupně (dále rovněž jen „ZP EQUITA“), který kromě určení výše ceny akcií Společnosti přezkoumával a posuzoval i závěry znaleckých posudků předtím předložených účastníky řízení, a který soud prvního stupně favorizoval oproti dalším v řízení předloženým znaleckým posudkům. K tomu vedla soud prvního stupně jednak skutečnost, že tento znalecký posudek byl zároveň znaleckým posudkem revizním přezkoumávajícím závěry znaleckých posudků, které již měl soud prvního stupně k dispozici, a jednak skutečnost, že šlo o znalce nezávislého na účastnících řízení. Jak soud prvního stupně uvedl v odůvodnění napadeného rozhodnutí v tomto případě, kdy při zpracování znaleckého posudku pracuje znalec s řadou parametrů, které mohou výslednou cenu zásadně ovlivnit, a jejichž volba závisí na úvaze znalce, může znalec vyjít vstříc svému zákazníkovi, a doložka podle ustanovení § 127a o.s.ř., kterou byly tyto posudky opatřeny, ztrácí fakticky význam. Zásadní byla pro soud prvního stupně rovněž skutečnost, že závěry znaleckého posudku se mu jevíly jako logické, komplexní a přesvědčivé, a jeho závěry dokázali zpracovatelé přesvědčivě obhájit i v konfrontaci s argumentací účastníků řízení při jednání. Tento znalecký posudek určil tržní cenu jedné akcie Společnosti částkou 1 985 Kč a spravedlivou cenu jedné akcie částkou 2 284 Kč. Soud prvního stupně vyšel z toho, že znalci přísluší provést ocenění akcií, určení výše přiměřeného vypořádání je však právním posouzením, které je věcí soudu. Při stanovení výše přiměřeného protiplnění se soud prvního stupně musel vypořádat zejména se dvěma otázkami, a to, zda do ocenění akcií má být započtena přírážka k diskontní míře za společnost s nízkou kapitalizací a zda do ocenění mají být zahrnuty rovněž užitky hlavního akcionáře Společnosti z obchodování se Společností. První z těchto dvou otázek soud prvního stupně vyřešil tak, že aplikace přírážky k diskontní míře není na místě, a to zejména proto, že mezi odbornou veřejností nepanuje jednotná ohledně vhodnosti jejího použití, jak ostatně vyplynulo i ze

znaleckých posudků předložených účastníky v průběhu řízení, kdy některé z nich s touto přírážkou pracovaly a některé ne, a za situace, kdy má přiměřené protiplnění vycházet ze spravedlivé ceny, protože jde o nedobrovolné odnětí majetku minoritním akcionářům, je vhodné tuto přírážku nepoužít. Při řešení druhé otázky vyšel soud prvního stupně ze závěrů nálezu Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 56/05, který se zabíral problematikou vytěsnění drobných akcionářů komplexně a podle něhož by přiměřené protiplnění mělo zachovat hodnotu majetku, jehož je minoritní akcionář zbaven. V této věci však stanovení obchodního modelu Společnosti bylo zcela v rukou hlavního akcionáře, který minoritní akcionáři s ohledem na výši svého podílu nemohli změnit, a podle názoru soudu prvního stupně nemají k dispozici ani prostředky, jak toho dosáhnout soudní cestou, a není možné, aby soud v rámci řízení o přezkoumání přiměřenosti výše protiplnění vytvářel fiktivní ekonomické modely efektivnějšího uspořádání jednotlivých činností oceňované společnosti a z nich dovozoval vyšší hodnotu akcie, než odpovídá její reálné hodnotě. Posouzením nastaveného obchodního modelu se pak zabýval znalecký posudek znaleckého ústavu BDO Appraisal services – Znalecký ústav a.s. (dále rovněž jen „ZP BDO“), který dospěl k závěru, že prověřované transakce odpovídají tržním podmínkám, a tento závěr byl do ZP EQUITA převzat. V odůvodnění rozhodnutí soud prvního stupně uvedl rovněž, že při řešení dalších sporných otázek, jako například úprav finančního plánu Společnosti znalcem, použití amerických státních dluhopisů při určení bezrizikové míry a použitého středu mezi aritmetickým a geometrickým průměrem, vyšel ze závěrů znaleckého posudku, které považuje za přesvědčivé, protože odborné otázky, jejichž řešením se znalecký posudek zabývá, není oprávněn posuzovat sám, jak vyplývá z rozhodovací praxe Nejvyššího soudu a Ústavního soudu.

2. Proto tomuto usnesení podali odvolání navrhovatelé 73/ a 74/ (zastoupeni advokátem Mgr. Ing. Antonínem Továrkem), navrhovatelé 68/ – 72/ (zastoupeni v té době advokátkou JUDr. Katarínou Kovaříkovou Vrablovou), navrhovatel 76/ (zastoupený advokátem Mgr. Lukášem Slaninou), navrhovatel 3/ a rovněž oba účastníci řízení (zastoupeni advokátem Mgr. Filipem Smějou). Těžiště odvolacích námitek všech navrhovatelů spočívalo v argumentaci, že do výše přiměřeného protiplnění měly být zahrnuty rovněž zisky hlavního akcionáře z obchodování se Společností. Navrhovatelé 73/ a 74/ kromě toho znaleckému posudku, o který opřel své rozhodnutí soud prvního stupně, vytýkali rovněž, že vyšel z nedůvodně pesimistického finančního plánu Společnosti, kdy z provedených důkazů vyplývá, že ziskovost Společnosti byla oproti finančnímu plánu „násobně vyšší“. Podle názoru odvolatelů mělo být dokazování doplněno o dodatek ke znaleckému posudku, který by určil cenu akcií Společnosti, do níž by měly být zahrnuty rovněž zisky hlavního akcionáře. Odvolání bylo doplněno podáním ze dne 27. srpna 2019 doručeným odvolacím soudu následujícího dne, k němuž uvedení navrhovatelé připojili znalecký posudek opatřený doložkou podle ustanovení § 127a o.s.ř. zpracovaný znalkyní Ing. Ivanou Prchalovou Heřboltovou dne 26. srpna 2019, a v němž dále rozváděli svou argumentaci, že použité finanční plány jsou neodůvodněně pesimistické. Podle názoru těchto odvolatelů neobstojí argument, že znalec EQUITA, který ve svém posudku tyto plány upravil, vycházel z prizmatu roku 2013, protože dobu vytěsnění zvolil majoritní akcionář. Smlouvy upravující obchodní vztahy mezi Společností a jejím hlavním akcionářem, které měl soud prvního stupně v průběhu řízení přezkoumat, ale neučinil tak, jsou podle nich neplatné. Soud prvního stupně se v odůvodnění napadeného rozhodnutí s těmito jejich námitkami nevypořádal a rozhodnutí je kromě toho nesprávné a nerespektující rozhodovací praxi soudů, na níž tito odvolatelé poukazovali. Je zcela evidentní nevyváženost obchodních vztahů Společnosti a jejího hlavního akcionáře za situace, kdy hlavní akcionář dosahoval zisků srovnatelných se zisky Společností při nepoměru personálního obsazení, a jeho podnikání bylo ziskové dokonce i v době, kdy byla Společnost ve ztrátě. Závěry, s nimiž tuto argumentaci soud

prvního stupně odmítl, považují tito odvolatelé za neodůvodněné, nesprávné a vnitřně rozporné, a soud prvního stupně se nevypořádal s jejich argumentací, že případný zájemce o koupi Společnosti by obchodní vztahy mezi Společností a jejím hlavním akcionářem včetně zisků z nich hlavnímu akcionáři plynoucích zohlednil. Soud prvního stupně se nevypořádal ani se skutečností, že v ZP EQUITA zpracovatelé posudku konstatovali, že obdobný obchodní model není neobvyklý, sami však nebyli s to uvést žádný další příklad, a nezohlednil ani skutečnost, že posudky, na které ZP EQUITA odkázal, byly zpracovány pouze pro daňové účely. K argumentaci těchto navrhovatelů se ve svém odvolání v celém rozsahu připojili navrhovatelé 68/ – 72/. Rovněž navrhovatel 3/ vytýkal soudu prvního stupně, že do ceny akcií nezahrnul hodnotu užitků hlavního akcionáře, který těžil z výnosů Společnosti tím, že nastavil obchodní model ve svůj prospěch na úkor Společnosti. Podle názoru tohoto odvolatele totiž takové svévolné a účelové jednání hlavního akcionáře nemůže jít k tíži minoritních akcionářů. ZP EQUITA podle tohoto odvolatele při zpracování posudku pochybil rovněž tím, že použil při určení ceny akcií střed mezi geometrickým a aritmetickým průměrem, zatímco měl být použit geometrický průměr. Shodná argumentace se shora uvedenými odvoláními ohledně posouzení vztahu mezi Společností a jejím hlavním akcionářem je obsažena rovněž v odvolání navrhovatele 76/. Účastníci řízení pak znaleckému posudku vytýkali, že do ocenění nezahrnul diskontní přírážku za malou kapitalizaci. Podle názoru účastníků řízení byli navrhovatelé zvýhodněni již tím, že do výpočtu nebyla zahrnuta srážka za minoritu, a toto zvýhodnění bylo dostatečné pro určení spravedlivé výše akcií a nebylo možno navrhovatele zvýhodňovat podruhé. Důsledkem tohoto postupu je ničím neodůvodněné zvýšení ceny akcií, které není ani v souladu se zpracovanou metodikou ZNAL.

3. K odvolání účastníků řízení se vyjádřili účastníci řízení 2/ a 9/, kteří sami odvolání nepodali, a v něm obsaženou argumentaci odmítli, přičemž obsáhle dovozovali s odkazy na četnou odbornou literaturu, jednak, že o možnosti použití přírážky za nižší kapitalizaci se vedou odborné diskuse, přičemž převládá názor, že její použití je nesprávné z metodických důvodů, a rovněž proto, že nelze stanovit hranici mezi „malou“ a „velkou“ společností podle kapitalizace společností se sídlem v USA podle statistiky Ibbotson, ale je třeba brát v úvahu, že jde o českou společnost v českém tržním prostředí. Vyjádření k odvolání účastníků řízení podali také navrhovatelé 1/, 6/ – 8/ a 10/ – 61/ zastoupení JUDr. Zimou, kteří rovněž odvolání nepodali. Ti poukázali na svou dosavadní argumentaci, tedy že menšinoví akcionáři nejsou zvýhodňováni již proto, že znalce k ocenění přiměřené výše protiplnění vybírá majoritní akcionář, který znalci rovněž poskytuje podklady potřebné pro zpracování znaleckého posudku. Přírážku za minoritu nelze v tomto případě použít, jak vyplývá například z nálezu Ústavního soudu vydaného pod sp. zn. III. ÚS 647/2015, a nejde přitom o zvýhodnění minoritních akcionářů. Přírážka za „malou společnost“ pak není jednoznačně doložena a nelze ji proto použít, jak vyplývá z odborné literatury ve vyjádření uvedené.
4. Na doplnění odvolání navrhovatelů 73. a 74. a vyjádření navrhovatelů 2/ a 9/ reagovali účastníci řízení podáním ze dne 29. srpna 2019. V něm především namítali, že s ohledem na zásadu neúplné apelace a zásadu koncentrace řízení je znalecký posudek znalkyně Ing. Prchalové Heřboltové nepřijatelnou novotou, protože jím není zpochybňována věrohodnost dříve provedených důkazů, ale skutkový stav pro rozhodnutí má podle něj být zjištěn jinak, než z dříve provedených důkazů. Tento znalecký posudek je nadto nadbytečný, protože dochází ke stejným závěrům jako předtím provedený ZP APELEN, s jehož obsahem (a rovněž s obsahem výpovědi jeho zpracovatele) se soud prvního stupně vypořádal již v předchozím průběhu řízení. Pokud pak jde o argumentaci navrhovatelů 2/ a 9/ ohledně nepoužití přírážky za velikost společnosti, ohledně této otázky probíhá skutečně polemika s nejednoznačnými závěry. Argumentace v tomto směru obsažená v jejich podání je ale zavádějící, když podle názoru účastníků řízení odborná literatura neuvádí, že

v případě vytěsnění minoritních akcionářů se nemá použít přírážka za minoritu a přírážka za nízkou tržní kapitalizaci současně, jak to učinil soud prvního stupně. Diskontní míru je pak třeba posuzovat jako celek z pohledu globálního investora a není tedy možné, aby na jedné straně byla zahrnuta do výpočtu riziková prémie trhu z dat amerických společností a zároveň posuzována velikost společnosti podle lokálních měřítek. Nesprávná je rovněž interpretace závěru nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 647/15, protože v tomto rozhodnutí Ústavní soud uzavřel, že při určení výše přiměřeného protiplnění nelze použít diskonty na úrovni akcionáře včetně přírážky za omezenou obchodovatelnost, nikoliv, že nelze použít diskont za nízkou tržní kapitalizaci společnosti, tedy diskont na úrovni společnosti.

5. Na toto vyjádření reagovali navrhovatelé 2/ a 9/ podáním ze dne 3. září 2019 doručeným odvolacím soudem na počátku odvolacího jednání, v němž s jeho obsahem polemizovali. Důkaz znaleckým posudkem Ing. Prchalové Heřboltové není nepřipustnou novotou, protože jde o nesporné řízení zahájené přede dnem 1. ledna 2014. Správná není ani věcná argumentace účastníků řízení. Skutečnost, že ohledně použití velikostní přírážky probíhá odborná diskuse bez jednoznačného závěru, může hrát roli v případě dobrovolných převodů, nikoliv však v případě vytěsnění, které je nedobrovolným aktem. Výše přírážky za velikost by měla být vždy určena podle lokálního trhu, kdežto u rizikové prémie je žádoucí, aby byla odvozena z dat co nejlikvidnějšího trhu. Nelze argumentovat rozhodováním globálního investora, protože jde o vytěsnění drobných akcionářů. Správný není ani názor, že existuje přímý vztah mezi velikostí společnosti a jejím rizikem bez ohledu na velikost trhu, na němž tato společnost působí, a proto je vhodné do výpočtu zahrnout rizikovou premii země, v níž společnost působí, kterou ZP EQUITA do výpočtu zahrnul. Nesprávný s poukazem na odbornou literaturu je rovněž názor účastníků řízení, že přírážka za nízkou kapitalizaci je přírážkou na úrovni společnosti, ale likviditní riziko se vždy váže k akciím, s nimiž se obchoduje na burze, a jde proto o riziko na úrovni akcionáře, které nález Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 647/15 ze dne 27. 11. 2018 zakazuje použít.
6. Pro úplnost odvolací soud dodává, že odvolání podal rovněž navrhovatel 4/, řízení o tomto odvolání však bylo zastaveno pro nezaplacení soudního poplatku usnesením soudu prvního stupně ze dne 13. března 2019, č. j. 15 Cm 151/2013-1513.
7. Z obsahu spisu odvolací soud pro účely tohoto rozhodnutí zjistil, že navrhovatelé uvedení v záhlaví jako minoritní akcionáři Společnosti podali návrhy na určení výše přiměřeného protiplnění za akcie Společnosti, které v rámci tzv. squeeze outu přešly na základě rozhodnutí mimořádné valné hromady Společnosti konané dne 31. července 2013 na jejího hlavního akcionáře, když výši protiplnění v částce 1 815 Kč za jednu akcii o nominální hodnotě 1 000 Kč na základě závěrů znaleckého posudku znaleckého ústavu NSG Morison znalecký ústav s.r.o. (dále rovněž jen „ZP NSG“) považovali za nepřiměřeně nízké. Nejzásadnějšími námitkami navrhovatelů bylo tvrzení, že finanční plán Společnosti zahrnutý do výpočtu byl nedůvodně pesimistický zejména s ohledem na hospodářské výsledky Společnosti v období let 2004 – 2007, že na regulovaném trhu se akcie Společnosti prodávaly za vyšší, než podle znaleckého posudku určenou cenu, že při výpočtu diskontní sazby měl znalecký ústav vycházet z geometrického a nikoliv aritmetického průměru historických hodnot, a že znalecký posudek nezohlednil skutečnost, že nákup zboží, surovin a materiálu pro Společnost na jedné straně a prodej její produkce na druhé straně zajišťuje hlavní akcionář, který tak Společnost připravuje o část zisku, a do výpočtů by měly být proto zahrnuty rovněž jeho zisky z obchodování se Společností. Namítána byla pak rovněž neobjektivnost znaleckého posudku odůvodněná tvrzením, že znalecký ústav, který znalecký posudek zpracoval, byl vybrán účastníky řízení.
8. Účastníci řízení výhrady navrhovatelů odmítli s tím, že hlavní akcionář určil protiplnění ve vyšší výši, než činí výše stanovená znaleckým posudkem (1 815 Kč za jednu akcii oproti

1 733 Kč). Tento posudek obsahuje veškerá potřebná odůvodnění a na jeho objektivitu nemá vliv ani skutečnost, že objednateli posudku byli účastníci řízení (ostatně jiná možnost, jak znalecký posudek zadat, ani neexistuje). Finanční plán sestavený představenstvem Společnosti je stanoven realisticky (není tedy příliš pesimistický, jak tvrdí navrhovatelé), přičemž do plánovaného zisku je zahrnuta mj. skutečnost, že Společnost plánuje rozsáhlé investice, které povedou ke snížení ekologické zátěže a nikoliv ke zvýšení výrobních kapacit (a tedy růstu tržeb). Pokud navrhovatelé poukazují na ekonomické výsledky Společnosti z let 2004 – 2007, vytrhávají je z kontextu, protože období let 2009 – 2010 bylo naopak ztrátové. Ceny, kterých bylo dosaženo při obchodování s akciemi Společnosti v RM systému, jsou historickými cenami, naopak v období let 2011 – 2012 ceny akcií Společnosti nedosáhly při obchodování výše přiměřeného protiplnění. Podstatná pak není ani účetní hodnota vlastního kapitálu připadající na jednu akcii právě proto, že jde pouze o účetní hodnotu. Na hospodářské výsledky Společnosti nemá vliv propojení s hlavním akcionářem, který zajišťuje realizaci její produkce, protože vztahy mezi nimi odpovídají standardním tržním podmínkám a Společnost by nedosahovala lepších hospodářských výsledků, pokud by tyto obchodní vztahy realizovala s jiným subjektem. Znalcem určená hodnota přiměřeného protiplnění proto představuje jejich spravedlivou hodnotu (fair value).

9. V první fázi řízení se soud prvního stupně zabýval posouzením skutkových zjištění získaných ze ZP NSG a znaleckých posudků opatřených doložkou podle ustanovení § 127a o.s.ř., a to zpracovaného znaleckým ústavem APELEN Valuation s.r.o. předloženého navrhovateli 74/ a 75/ (dále rovněž jen „ZP APELEN“), a znaleckého posudku zpracovaného RSM TACOMA a.s. (dále rovněž jen „ZP TACOMA“) předloženého účastníky řízení, které přezkoumávaly závěry prvně uvedeného znaleckého posudku. S ohledem na rozpornost závěrů uvedených posudků, která nebyla odstraněna ani výsledkem zpracovatelů ZP TACOMA a ZP APELEN, soud prvního stupně usnesením ze dne 17. března 2016, č. j. 15 Cm 151/2013-959, jmenoval znalce znalecký ústav EQUITA Consulting s.r.o. a uložil mu zpracovat znalecký posudek, v němž by jednak sám určil výši přiměřeného protiplnění, jednak přezkoumal závěry dříve zpracovaných znaleckých posudků. Znalecký ústav znalecký posudek zpracoval dne 31. března 2017 a dospěl v něm k závěru, že tržní cena akcií činila ke dni 17. září 2013 1 985 Kč za kus a spravedlivá cena dosáhla výše 2 284 Kč za kus, přičemž do žádného z těchto výpočtů se nepromítla srážka za minoritu, a důvodem rozdílu těchto cen je skutečnost, že do tzv. spravedlivé ceny znalecký ústav nezahrnul přírážku za nízkou kapitalizaci Společnosti. Tento posudek použil k ocenění výnosovou metodu, vycházející z finančního plánu, který pro tyto účely znalecký ústav sám sestavil na základě střednědobých plánů a výkazů zisků a ztrát Společnosti a jejich dceřiných společností. Při stanovení výše diskontní míry znalecký posudek použil průměrný výnos třicetiletých dluhopisů USA s ohledem na jejich nejdelší historii a rizikovou prémii vypočetl jako rozdíl mezi dlouhodobou výnosností tržního portfolia a výnosností státních dluhopisů. Obchodní model, kdy nákup surovin pro Společnost a realizaci její produkce zajišťuje její hlavní akcionář, označil znalecký posudek za nikoliv nestandardní, ale za situace, kdy zisková přírážka hlavního akcionáře je v obvyklé výši, naopak za ekonomicky výhodný pro celou skupinu.
10. K závěrům znaleckého posudku se vyjádřili jak účastníci řízení, tak navrhovatelé.
11. Účastníci řízení vytýkali znaleckému posudku zejména, že do výše „spravedlivé hodnoty“ nebyla zahrnuta přírážka za nízkou kapitalizaci Společnosti. Podle názoru účastníků řízení byla skutečnost, že cena je určena pro účely vypořádání s minoritními akcionáři zohledněna již v tom, že znalecký posudek do výpočtu nezahrnul srážku za minoritu, a pokud do výpočtu nebyla zahrnuta ani přírážka za nízkou kapitalizaci společnosti, byli minoritní akcionáři zvýhodněni dvakrát. Za nesprávné označili účastníci řízení rovněž změny

finančních plánů, když podle jejich názoru měly výpočty vycházet z plánů existujících. Naopak účastníci řízení přivítali závěr znaleckého posudku, že na určení výše přiměřeného protiplnění nemá vliv propojení Společnosti a jejího hlavního akcionáře, které probíhá za standardních podmínek.

12. Z vyjádření navrhovatelů je zřejmé zejména, že podle jejich názoru není přírážka za nižší kapitalizaci standardně používána ani u menších společností než Třinecké železářny a.s., řada odborníků ji považuje za metodicky nesprávnou a nelze ani odhlédnout od skutečnosti, že Společnost je součástí většího celku. Nepoužití této přírážky tedy není bonusem minoritních akcionářů, ale standardem. Úpravy finančního plánu jsou zcela důvodné a jsou mj. odrazem skutečnosti, že jde o znalecký posudek nezávislého znalce. Znaleckému posudku navrhovatelé naopak vytýkali, že nezohlednil spojení mezi Společností a jejím hlavním akcionářem, který si přivlastňuje část jejich zisků. Navrhovatelé poukazovali rovněž na skutečnost, že výše bezrizikové míry (tedy výnosu ze státních dluhopisů) byla stanovena nejvýše ze všech znaleckých posudků.
13. Znalecký ústav ve vyjádření k námitkám účastníků řízení uvedl, že nejvyšší bezrizikovou míru ze všech znaleckých posudků stanovil proto, že pracoval s průměrem výnosnosti amerických třicetiletých státních dluhopisů za šest měsíců, a ne za dvanáct měsíců, protože v „postkrizovém období“ byly sazby velmi volatilní, zatímco v jiných znaleckých posudcích znalci vycházeli z jiných dat (ZP NSG použil dvanáctiměsíční průměr amerických státních dluhopisů, ZP TACOMA průměr německých dluhopisů, ZP APELEN průměr českých dluhopisů), přičemž žádná z těchto metod není převažující. Beta koeficient je historický koeficient odvětví Steel, riziková prémie vychází z ratingu ČR. K námitkám účastníků řízení znalecký ústav uvedl, že diskont za minoritu nebyl použit právě proto, že jde o oceňování při vytěsnění. „Tržní“ a „spravedlivá“ hodnota akcií vychází z „tržního“ a „spravedlivého“ ocenění jmění akciové společnosti, kde rozdíl je dán eliminací přírážky za malou či střední kapitalizaci, o důvodnosti jejíhož použití se vedou diskuse. Proto jsou stanoveny dvě hodnoty akcie a znalecký ústav ponechal na úvaze soudu právní posouzení, z něhož vyplyne závěr, ke které variantě se přikloní. Finanční plán byl modifikován proto, že „velmi hrubě“ neodpovídal skutečnému vývoji, a pro účely zpracování ZP nese odpovědnost za konečnou verzi finančního plánu oceňovatel, tedy znalecký ústav. Dále znalci uvedli, že emisní povolenky je třeba diskontovat a monopol na kolejnice zde byl již předtím, takže s ním znalci nepočítali.
14. Ve svém výsledku před soudem prvního stupně pak zpracovatelé znaleckého posudku uvedli, že kalkulaci diskontní míry stanovili jako průměr z předchozích posudků a svého vlastního výpočtu, že stanovili hodnotu akcie jako podíl z hodnoty Společnosti ve dvou úrovních, a to tržní hodnoty a spravedlivé hodnoty, přičemž při určení výše spravedlivé hodnoty nepoužili přírážky za malou tržní kapitalizaci, že se nehodlají vyjadřovat ke vhodnosti použití spravedlivé nebo tržní ceny, protože to nepovažují za otázku znaleckou, ale za otázku právní, s tím, že se vede odborná debata ohledně použití přírážky za malou kapitalizaci, přičemž poukazují na názor prof. M., že v případech vytěsnění by neměla být přírážka za malou kapitalizaci používána. Finanční plán zpracovaný vedením Společnosti znalecký ústav upravil na základě historického desetiletého průměru cen vstupů, a rovněž s přihlédnutím k tomu, že v průběhu roku 2013 došlo k vývoji, který se ustaloval, a znalci jej proto „optikou roku 2013“ stanovili optimističtěji, než další znalecké posudky; jiná věc je, že vývoj v roce 2014, který měl vliv na zisk Společnosti, se od této prognózy lišil. Pokud jde o vyhodnocení spolupráce Společnosti a jejího hlavního akcionáře, zpracovatelé znaleckého posudku měli k dispozici znalecké posudky zpracované znaleckým ústavem BDO Appraisal za období let 2010 – 2012 a dospěli k závěru, že tento model je výhodný, protože umožňuje nakupovat materiál pro celou skupinu a dosáhnout přitom vzhledem

k větším objemům výhodnějších cen. Pokud byly těmito posudky posouzeny transferové ceny (tj. ceny stanovené mezi Společností a jejím hlavním akcionářem) jako nevymykající se standardním podmínkám, neměli již znalci důvod tuto otázku dále posuzovat za situace, kdy MORAVIA má majoritní podíl a rozhoduje v souladu s platnou legislativou a kdy obdobná situace, tedy že za celý koncern nakupuje a prodává jeden subjekt, funguje i v jiných koncernech, a to i tam, kde je obdobná akcionářská struktura, tedy jeden majoritní akcionář a řada akcionářů minoritních. Pokud jde o určení diskontní sazby, použili znalci vlastní metodiku, kterou používají i v jiných případech a kterou považují za vhodnou, ale pro vlastní ocenění použili diskontní míru na úrovni nezadlužených nákladů vlastního kapitálu odpovídající průměru z jejich vlastních výpočtů a ze všech předchozích posudků, aby předešli polemikám o správnosti toho nebo onoho určení, protože jiní znalci mohou používat jiné vstupy, a tento postup nelze považovat za nesprávný.

15. Blíže popis skutkových tvrzení jednotlivých účastníků řízení je obsažen v obsáhlém a velmi pečlivě zpracovaném odůvodnění napadeného rozhodnutí, na něž pro stručnost v tomto směru, stejně jako ohledně popisu skutkových zjištění z provedeného dokazování, odvolací soud v celém rozsahu odkazuje.
16. Odvolací soud se s ohledem na to, že napadené rozhodnutí bylo otevřeno k odvolacímu přezkumu v celém rozsahu, především musel zabývat posouzením včasnosti jednotlivých návrhů, protože nesplnění lhůty k podání návrhu uvedené v ustanovení § 183k odst. 1 ObchZ má za následek zánik možnosti o přezkum přiměřenosti žádat. Zjistil přitom, že data uvedená v odůvodnění napadeného rozhodnutí jako data doručení návrhů jednotlivých účastníků odpovídají skutečnosti, stejně jako údaj data zveřejnění zápisu usnesení do obchodního rejstříku, kromě navrhovatele 75/, jehož návrh byl soudem prvního stupně doručen teprve dne 23. září 2013 (č. l. 140 spisu) a nikoliv již dne 21. září 2013, jak je uvedeno na str. 17 napadeného usnesení. Pokud pak jde o navrhovatele 76/, včasností jehož návrhu se soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozhodnutí nezabýval, z obsahu spisu je zřejmé, že návrh (datovaný dnem 20. září 2013) byl doručen věcně i místně nepřislušnému Okresnímu soudu v Liberci dne 6. září 2013 (č. l. 743 spisu). Ten vyzval navrhovatele 76/ k odstranění vad podání a po marném splnění lhůty k tomu určené jeho podání usnesením ze dne 29. října 2013, č. j. 59 Nc 1507/2013-4 odmítl (č. l. 746 spisu). Po odstranění vad podání bylo toto usnesení zrušeno (č. l. 761 spisu). Následně VS v Praze usnesením č. j. Ncp 1262/2014-29 ze dne 14. ledna 2015 rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci v prvním stupni jsou věcně příslušné krajské soudy a věc postoupil KS v Ústí nad Labem (č. l. 770 spisu). K námitce nedostatku místní příslušnosti pak byla věc usnesením KS v Ústí nad Labem, pobočky v Liberci ze dne 22. dubna 2015, č. j. 38 Cm 56/2015-37, postoupena KS v Ostravě. Soud prvního stupně se však při posouzení včasnosti návrhů (str. 28 napadeného rozhodnutí) dopustil nedůslednosti, protože lhůta k podání návrhů určená podle ustanovení § 183k odst. 1 ObchZ se odvíjí od uveřejnění zápisu usnesení valné hromady do obchodního rejstříku, a nikoliv od zápisu usnesení valné hromady do obchodního rejstříku. Zjištění z výpisu z Obchodního věstníku, že v něm byl zápis do obchodního rejstříku zveřejněn dne 21. srpna 2013 a běh lhůty k podání návrhů tedy končí dnem 21. září 2013 (pondělí), k němuž došlo v průběhu jednání před odvolacím soudem, vede odvolací soud k revizi závěru soudu prvního stupně o včasnosti všech podaných návrhů uvedeného na str. 28 napadeného rozhodnutí tak, že návrh navrhovatele 75/ byl soudem prvního stupně doručen teprve po uplynutí doby stanovené v ustanovení § 183k odst. 1 ObchZ, a právo tohoto navrhovatele na přezkum přiměřenosti protiplnění proto zaniklo, a všechny ostatní návrhy včetně návrhu navrhovatele 76/ jsou včasné.
17. Odvolací soud považoval za vhodné částečně zopakovat a doplnit v mezích ustanovení § 213 odst. 4 o.s.ř. dokazování.

18. Ze ZP EQUITA odvolací soud kromě toho, co z něj zjistil soud prvního stupně, zjistil, že Společnost byla ke dni ocenění největší českou hutí, a společně s majoritním akcionářem a desítkami dceřiných společností se řadí k významným průmyslovým uskupením ve střední Evropě (str. 8 ZP). Na str. 53 posudku znalci uvedli, že podklady pro stanovení výše diskontní míry byly převzaty z databází profesora D., přičemž „je aplikován geometrický průměr částek reflektujících v jednotlivých letech hodnotu investice zhodnocenou, nebo znehodnocenou o každoroční výnosnost“. Na str. 54 znaleckého posudku pak znalci poukázali na statistiku Ibbotson, pokud jde o rizikovou přírážku za malou společnost, a dále uvedli, že pojem „malá společnost“ není používán ve vztahu k velikosti českých, či evropských společností, ale společností amerických. Na str. 157 znaleckého posudku znalci uvedli, že rozdíly mezi oceněním v jimi zpracovaném posudku a v ostatních znaleckých posudcích jsou způsobeny tím, že znalecký ústav stanovil prognózu výkonů vycházející z předpokladu, že Společnost má tržní prostor a sílu pro produkci blížící se maximální produkční kapacitě, a tudíž optimističtější, než ZP NSG a ZP TACOMA, náklady vlastního kapitálu pak znalecký ústav stanovil na úrovni průměru vypočteného z předchozích znaleckých posudků a průměru jím stanoveného.
19. Ze znaleckého posudku zpracovaného znaleckým ústavem BDO Appraisal services – znalecký ústav s.r.o. nazvaného Posouzení způsobu tvorby převodních cen v rámci skupiny Třinecké železárny – Moravia steel v roce 2009 zpracovaného dne 2. června 2010 pod č. 02-06-2010/139 (dále rovněž jen „ZP BDO“), odvolací soud zjistil, že účelem znaleckého posouzení bylo zjištění, zda stanovení cen realizovaných za dodávání surovin, materiálového zajištění, polotovarů, hotových výrobků a zboží v rámci skupiny Třinecké železárny – Moravia steel v roce 2009 odpovídá cenám, které by sjednaly nezávislé subjekty na trhu za jinak stejných, či obdobných okolností, přičemž znalecký ústav na základě analýzy obvyklé tržní ziskovosti dospěl k závěru, že tomu tak je a tyto ceny jsou proto v souladu s principem tržního odstupu a s ustanovením § 23 odst. 7 z. č. 586/1992 Sb., o daních z příjmů. Postavení jednotlivých subjektů ve skupině tento znalecký posudek charakterizoval tak, že v případě nepříznivých výsledků hospodaření dopadá ztráta na výrobce, kteří nesou převážnou část tržních rizik, naproti tomu je odměna hlavního akcionáře za jím vykonávané činnosti stanovena na provizní bázi a s poklesem obchodovaného množství, nebo ceny se může snížit, procentní úroveň ziskovosti však bude zachována.
20. Odvolací soud dále provedl důkaz stanoviskem znaleckého ústavu BDO Appraisal services – Znalecký ústav s.r.o. ze dne 27. února 2012 adresovaným tehdejšímu předsedovi představenstva společnosti MORAVIA STEEL a.s. Ing. Rostislavu W., a z něj zjistil, že shora zmíněný znalecký posudek č. 02-06-2010/139, v němž znalecký ústav posuzoval pro daňové účely způsob tvorby převodních cen v rámci skupiny TŘINECKÉ ŽELEZÁRNY – MORAVIA STEEL v roce 2009, který se zabývá nastavením cen a obchodních podmínek, které by mezi sebou sjednaly nezávislé osoby v běžných obchodních vztazích za stejných nebo obdobných okolností, není irelevantní z pohledu, zda některé ze zúčastněných společností vzniká újma, protože to, že jsou ceny a obchodní podmínky nastaveny v souladu s principem tržního odstupu, implikuje stav, že nedochází k újmě ani na jedné straně, protože ceny jsou stanoveny tržně. Závěry uvedeného znaleckého posudku tedy potvrzují, že žádná z posuzovaných transakcí mezi uvedenými společnostmi nevedla k obohacení či újmě žádné ze zúčastněných stran nejen z pohledu daňového, ale obecně z pohledu ekonomického. Pokud je pak ve znaleckém posudku uvedeno, že vztahy mezi společnostmi a hlavním akcionářem jsou neobvyklé, je tomu tak proto, že znalci nenalezli obdobnou transakci pro nezávislé osoby, tj. mezi subjekty, kterými není propojení alespoň 25 % kapitálu. K tomuto důkazu odvolací soud dodává, že stanovisko bylo zpracováno pro účely řízení vedeného Krajským soudem v Ostravě pod sp. zn. 29 Cm 142/2010-99, jehož předmětem byl návrh akcionáře Společnosti Marka V. (v tomto řízení navrhovatele

- 72/) na vyslovení neplatnosti usnesení valné hromady Společnosti konané dne 30. června 2010, který byl soudem prvního stupně usnesením ze dne 25. srpna 2011 vydaným pod č. j. 29 Cm 142/2010-99 zamítnut a usnesení bylo potvrzeno usnesením odvolacího soudu ze dne 3. dubna 2012, č. j. 8 Cmo 64/2012-169.
21. Ze znaleckého posudku Ing. Prchalové Heřboltové ze dne 26. srpna 2019 připojenému k dodatku k odvolání navrhovatelů 73/ a 74/ odvolací soud pro účely tohoto rozhodnutí zjistil, že znalkyně výši přiměřeného protiplnění stanovila částkou 2 451 Kč za jednu akcii pro případ, že by do výpočtu nebyly zahrnuty vztahy s hlavním akcionářem, a částkou 4 260 Kč za jednu akcii v případě, že by tyto vztahy zohledněny byly, přičemž transakce ve skupině byly zohledněny tak, že byla stanovena hodnota společnosti MORAVIA STEEL a.s., která byla podle alokace zisku přičtena k hodnotě Společnosti, takže na Společnost by připadlo přibližně 80% hodnoty společnosti MORAVIA STEEL a.s. V popisné části posudku znalkyně provedla popis a výčet obchodních vztahů mezi Společností a hlavním akcionářem (str. 25 posudku), kdy základní smlouvy byly uzavřeny v období let 2002 a 2003, v analýze ocenění (str. 35 posudku) se pak připojila k názoru ZP APELEN, že zohlednění hodnoty užitku ze vzájemných obchodních vztahů pro hlavního akcionáře by bylo i součástí případné transakce se 100% balíkem akcií Společnosti, a že přiměřené protiplnění by mělo reflektovat, oč se účastník, kterému je určitá hodnota přikazována do výlučného vlastnictví, skutečně obohatil, jak uzavřel Nejvyšší soud v rozhodnutí vydaném pod sp. zn. 31 Cdo 2428/2000, popřípadě sp. zn. 22 Cdo 952/2007. ZP BDO pak znalkyně v tomto posudku označila za znalecký posudek posuzující obchodní vztahy mezi Společností a jejím hlavním akcionářem pouze po daňové stránce. K provedení uvedeného důkazu odvolací soud dodává, že toto řízení má povahu tzv. nesporného řízení, v němž se neuplatní zásada koncentrace řízení a zásada neúplné apelace.
22. Po doplnění skutkového stavu odvolací soud věc posoudil po právní stránce a dospěl k závěru, že žádné z podaných odvolání není důvodné.
23. Těžištěm tohoto posouzení bylo především vyřešení dvou otázek, a to otázky (ne)použití diskontu za nízkou, případně střední kapitalizaci Společnosti, a otázky, zda do ocenění mají být zahrnuty výnosy hlavního akcionáře z obchodních vztahů mezi ním a Společností. Odvolací soud se musel zabývat rovněž posouzením odvolací námitky, že finanční plán Společnosti byl v ZP EQUITA stanoven příliš pesimisticky, a že znalci při zpracování znaleckého posudku nepoužili při výpočtu bezrizikové úrokové sazby geometrický průměr, ale střed mezi aritmetickým a geometrickým průměrem.
24. Pokud jde o problematiku (ne)použití diskontu za malou velikost Společnosti, spory o „obecnou“ vhodnost použití této přírážky v akademické obci, zmíněné v procesních úkonech navrhovatelů i účastníků řízení, které se projeví i v této věci, kdy některé znalecké posudky s touto přírážkou pracovaly a jiné ne, a rovněž problematičnost aplikace amerických poměrů na české, případně střeoevropské poměry, pokud jde o kritérium velikosti společnosti, tedy celková pochybnost ohledně možnosti tuto přírážku vůbec použít, vede odvolací soud k závěru, že pro účely stanovení výše přiměřeného protiplnění při vytěsnění minoritních akcionářů ji nelze do výpočtu zahrnout, a právě z tohoto důvodu nejde o „druhé“ zvýhodnění navrhovatelů, jak se domnívají účastníci řízení. Odvolací soud při tomto posouzení nemohl ani přehlédnout, že podle obsahu ZP EQUITA (ale rovněž například podle výpovědi zpracovatele ZP TACOMA před soudem prvního stupně) je Společnost ke dni ocenění největším českým producentem oceli a skupina, jejíž je součástí, se řadí k významným průmyslovým uskupením ve střední Evropě, což případnou možnost použití přírážky za nízkou tržní kapitalizaci podle jeho názoru dále silně relativizuje.

25. Při posouzení otázky možnosti zahrnout do ocenění Společnosti i zisky hlavního akcionáře byly základem pro rozhodnutí odvolacího soudu závěry Ústavního soudu formulované v nálezů vydaném pod sp. zn. Pl. ÚS 56/05. V tomto rozhodnutí Ústavní soud konstatoval, že „akciová společnost má jinou povahu než odborová organizace, spolek, politická strana či náboženská společnost. Stejně tak nelze podle stejných měřítek hodnotit splnění ústavních požadavků na vznik, fungování a zánik takové společnosti. Členství v ní založené na vlastnictví akcií nelze srovnávat s placením členských příspěvků nebo vytěsnění tzv. minoritních akcionářů s vyloučením člena ze spolku nebo politické strany. Proto je též chápání akcionářů jako vlastníků ve srovnání s vlastníky jiného majetku předmětem diskusí zejména v případě minoritních vlastníků (bod 51. odůvodnění nálezu). Postavení akcionářů nelze srovnávat s členskými právy v jiných typech sdružení a společnostech. Podíl akcionáře je dán velikostí jeho investice a současně rizika, která z tohoto důvodu nese. Práva akcionářů se proto liší, stejně jako jejich povinnosti. Je-li akcionář držitelem 90 % akcií, vliv zbylých akcionářů na chod společnosti je mizivý a možnost podílet se na zásadních rozhodnutích o směřování společnosti je iluzorní. Právo na vysvětlení a informační povinnost může komplikovat strategická rozhodnutí hlavního akcionáře. Taková rozhodnutí mohou být rovněž napadána jako forma zneužití většiny hlasů ve společnosti v neprospěch menšiny (§ 56a obch. zák.). Již samotná možnost takových sporů může ztěžovat podnikatelské záměry hlavního akcionáře. Nelze nevidět, že zákaz zneužití postavení může objektivně omezovat hlavního akcionáře s ohledem na přítomnost zbývajících akcionářů. Naopak poukaz na možné zneužívání jejich práv není v tomto směru rozhodující. Zatímco v situaci 90% podílu se v případě hlavního akcionáře uplatňují v plné míře jak složky účasti, podnikání a kapitálu, minoritní akcionáři či minoritní akcionář se již podílí pouze kapitálově jako investor, zatímco složka rozhodovací je prakticky potlačena. Bude-li jim zajištěna přiměřená náhrada za takovou investici, nelze mít za takto nastavených podmínek nuceného výkupu námitky z hlediska ústavnosti (bod 52. odůvodnění nálezu). K obecné námitce, že se jedná o formu vyvlastnění, Ústavní soud uvedl, že „subjektem, který minoritní akcionáře zbavuje jejich práva, není orgán veřejné moci prosazující veřejný zájem. Nucený výkup akcií podle § 183i obch. zák., stejně jako převod jmění na společníka podle § 220p obch. zák., představuje určitý způsob uspořádání majetkových poměrů aprobovaný státem a je srovnatelný s jinými formami úpravy vlastnických poměrů v manželství, ve společenství vlastníků bytových jednotek nebo mezi spoluvlastníky obecně. Ústavní soud proto stojí na stanovisku, že stejně jako minoritní akcionáři by se na něj v jiné pozici mohl obrátit tzv. hlavní akcionář. Ten je rovněž vlastníkem a rovněž má nárok na ochranu svých vlastnických, společnostních a podnikatelských práv z hlediska Listiny (čl. 11 odst. 1 a 3, čl. 26 odst. 1 a 2), což je okolnost, kterou navrhovatel pomíjí. Má-li každý akcionář právo soudně napadnout usnesení valné hromady (§ 183 ve spojení s § 131 odst. 1 obch. zák.), nese riziko paralyzování akceschopnosti akciové společnosti hlavní akcionář v daleko větší míře. Proto se jedná o případ řešení kolize základních práv a svobod, nikoli o vyvlastnění ve smyslu čl. 11 odst. 4 Listiny. Jedná se o vytvoření možnosti pro to, aby valná hromada rozhodla o změně struktury soukromovlastnických poměrů mezi akcionáři, byť za dohledu České národní banky a se zaručenou možností soudní ochrany. To, že stát plní svou ochrannou funkci, ještě neznačí, že mu lze přičítat zásah do práv minoritních akcionářů jako v případě vyvlastnění. V právním řádu nejde o opatření ojedinělé (srov. § 142 občanského zákoníku). Umožňuje-li však stát v rámci akciové společnosti právně regulovaným způsobem nuceně vykoupit akcie určité skupiny akcionářů jiným akcionářem, musí tato úprava splňovat obdobná, nikoli však totožná kritéria jako v případě vyvlastnění, protože o vyvlastnění nejde. To se týká především ochrany ústavně zaručených práv menšinových akcionářů, jako jsou na prvním místě ochrana vlastnického práva ve smyslu čl. 11 odst. 1 a 3 Listiny a práva se sdružovat s jinými za účelem podnikání podle čl. 2 odst. 3, čl. 20 odst. 1 a čl. 26 odst. 1 a 2 Listiny“ (bod 53. odůvodnění nálezu). Ústavní soud proto uzavřel, že „legitimní očekávání vlastníka

akcií tedy nedosahuje takové intenzity jako legitimní očekávání vlastníků jiného majetku, vzhledem k tomu, že samotná povaha vlastnictví akcií nezaručuje akcionářům neměnné postavení ani absolutní rovnost akcionářů, neboť rozsah vlastnických práv je odvozen od počtu akcií shodné nominální hodnoty a z povahy podstaty akciové společnosti vyplývá možnost rizika změn postavení jejích společníků, zejména minoritních akcionářů“ (bod 61. odůvodnění nálezu).

26. Shora uvedené závěry Ústavního soudu, především závěr, že nejde o vyvlastnění, ale pouze o ekonomické vztahy, a závěr o povaze vlastnictví cenných papírů jako investičních nástrojů s přihlédnutím k tomu, že práva akcionářů jsou odvislá od velikosti jejich majetkové účasti v akciové společnosti, takže minoritní akcionáři si nemohou činit žádné ambice ve vztahu k obchodnímu vedení akciové společnosti, ale pouze na případný zisk z této své investice po dobu trvání jejich účasti a na odpovídající vypořádání v případě jejího zániku, tvoří podle názoru odvolacího soudu mantinely pro stanovení výše přiměřeného protiplnění pro vytěsňované drobné akcionáře, kdy na jedné straně nelze dopustit, aby minoritní akcionáři byli v procesu vytěsnění poškozeni tím, že za majetek, o který přicházejí, jim nebude poskytnuta adekvátní náhrada, na druhé straně však nelze jejich nároky neomezeně a neobjektivně přeceňovat. Zákon ostatně používá termínu „přiměřené protiplnění“, přičemž přiměřenost by měla vyplývat právě ze shora nastavených kritérií. Právě tak je určující míra obohacení, kterou majoritní akcionář vytěsněním získá, jak konstatovala ve svém znaleckém posudku znalkyně Ing. Prchalová Heřboltová.
27. V této věci je nutno vyjít z toho, že obchodní vztahy mezi Společností a jejím hlavním akcionářem byly konstituovány dlouhodobě nejméně od roku 2002 a byly posouzeny ZP BDO jako vztahy s tržním odstupem s tím, že Společnost jimi není poškožována. S ohledem na obsah shora citovaného vyjádření zpracovatele posudku pak nelze tento závěr vztáhnout pouze na jejich posouzení z daňového hlediska, jak namítají navrhovatelé 73/ a 74/, ale jde o závěr všeobecný, a lze dodat, že žádný z navrhovatelů ani netvrdil, že by se snad smluvní podmínky v průběhu těchto vztahů změnily, takže závěry ZP BDO a vyjádření tohoto znalce lze vztáhnout na celou dobu jejich trvání včetně doby, v níž došlo k vytěsnění. V úvahu je třeba vzít rovněž, že případný nabyvatel akcií koupí od navrhovatelů by se dostal do stejné situace, jako navrhovatelé, tedy do pozice minoritního akcionáře, která by mu neumožnila nastavení obchodních vztahů mezi Společností a jejím hlavním akcionářem ovlivnit, ale takové změny by mohl dosáhnout pouze případný nabyvatel majoritního balíku akcií, se kterým by Společnost ovládl. Vytěsněním minoritních akcionářů pak majoritní akcionář nezíská žádný další bonus, protože jeho vztahy se Společností a zisk z nich plynoucí zůstanou nezměněny.
28. Lze tedy shrnout, že pokud byly obchodní vztahy mezi Společností a jejím hlavním akcionářem nastavené nejpozději v roce 2002, které navrhovatelé nemohli ovlivnit s ohledem na váhu svých hlasů ve Společnosti, posouzeny jako korektní, a pokud navrhovatelé neměli možnost v době své účasti ve Společnosti participovat na zisku dosaženém z nich hlavním akcionářem, není žádný důvod, proč by měly být zisky hlavního akcionáře zahrnuty do výše přiměřeného protiplnění při ukončení jejich účasti ve Společnosti, k němuž došlo v roce 2013, byť není ani třeba ekonomického vzdělání k úsudku, že zisk Společnosti by byl vyšší (a její hodnota, která je základem pro určení výše protiplnění, by se zvětšila), pokud by obchodní činnost vykonávala sama, oproti stavu, kdy ji pro ni zajišťuje její hlavní akcionář, protože zisk, který je za současného nastavení rozdělován mezi dva subjekty, by celý připadl Společnosti. K tomuto závěru vede odvolací soud rovněž úvaha, že zisky hlavního akcionáře, jejichž zohlednění se navrhovatelé domáhají, nejsou bezprostředním důsledkem jeho postavení ve Společnosti, ale plynou z obchodních vztahů s ní, a nejde tedy o bezpracnou rentu. Nedůvodnost požadavku na zahrnutí zisku z těchto vztahů do ocenění Společnosti by

byla zcela očividná, pokud by nákup a prodej zboží a materiálu zajišťoval pro Společnost „třetí“ subjekt, byť si je odvolací soud vědom, že tyto vztahy by stěžejí Společnost navázala s jiným subjektem, než se svým majoritním akcionářem, popřípadě se subjektem s ním tak či onak spojeným, nebo jím alespoň aprobovaným. S ohledem na dlouhodobost obchodních vztahů mezi Společností a jejím hlavním akcionářem pak nelze ani vyloučit, že někteří navrhovatelé vlastnictví k akciím mohli nabýt teprve v době, kdy obchodní vztahy mezi Společností a hlavním akcionářem byly již konstituovány (například navrhovatel 76, který podle údajů ve spolkovém rejstříku vznikl teprve dne 1. ledna 2012) a mohli se tudíž s tímto stavem předem seznámit, postupovali-li by s péčí řádného hospodáře a náležitou obezřetností.

29. Namítají-li odvolatelé, že finanční plán Společnosti korigovaný v ZP EQUITA je i po korekci nastaven příliš pesimisticky a na věc nelze nazírat „prizmatem roku 2013“, jak odůvodnili míru korekcí zpracovatelé tohoto znaleckého posudku, protože volba doby, v níž došlo k vytěsnění drobných akcionářů, závisela na rozhodnutí hlavního akcionáře, odvolací soud tento názor nesdílí, protože mezi volbou doby vytěsnění a mírou informací o možnostech dalšího podnikání Společnosti nevidí žádnou přímou souvislost. V této souvislosti odvolací soud poukazuje rovněž na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 27. listopadu 2018 sp. zn. III. ÚS 647/2015, v němž Ústavní soud uvedl, že „i když se z dnešního pohledu může jevit dané ocenění jako chybné, význam mohou mít jen ty skutečnosti, které byly známy k datu, k němuž byla hodnota zjišťována“ (bod 39. rozhodnutí), a přihlásil se tak k této obecné zásadě. Poukaz navrhovatelů 73/ a 74/, že v jiných věcech (například ve věci vedené pod sp. zn. 8 Cmo 394/2015, jejímž předmětem byl přezkum přiměřenosti výše protiplnění v případě společnosti Severomoravská plynárenská a.s., případně sp. zn. 8 Cmo 236/2016, v němž soud přezkoumával přiměřenost protiplnění poskytnutého minoritním akcionářům společnosti ArcelorMittal a.s.), odvolací soud zohledňoval události, k nimž došlo v jiné době, než v okamžiku přechodu vlastnictví k cenným papírům, popřípadě bylo základem pro jeho rozhodnutí posouzení k jinému dni, než ke dni přechodu vlastnictví cenných papírů na hlavního akcionáře, není podle názoru odvolacího soudu přiléhavý, protože v těchto „jiných“ věcech šlo o výjimku, k níž vedlo odvolací soud posouzení konkrétních kroků společností, o které v těchto řízeních šlo, z nichž bylo možno dovodit bezprostřední záměr ovlivnit výši přiměřeného protiplnění, kdežto v této věci bylo jednak zjištěno, že obchodní vztahy mezi Společností a jejím hlavním akcionářem byly nastaveny více, než deset let před vytěsněním, a jednak byl základem pro určení výše protiplnění (kromě jiného) znalecm korigovaný finanční plán, přičemž zpracovatelé znaleckého posudku jak přímo v posudku, tak v rámci svého výsledku logicky a přesvědčivě odůvodnili, proč na jedné straně finanční plán zpracovaný Společností korigovali, a na druhé straně, proč nebyly korekce razantnější.
30. Pokud pak navrhovatel 3/ vytýkal znaleckému posudku, že nepoužil při výpočtu bezrizikové úrokové míry geometrický průměr, ale střed mezi aritmetickým a geometrickým průměrem, není tato odvolací výtky důvodná, protože znalec při tomto výpočtu geometrický průměr použil, jak vyplývá z textu na str. 53 znaleckého posudku.
31. Pro úplnost pak odvolací soud dodává, že vytýkali-li navrhovatelé 73/ a 74/ napadenému rozhodnutí rozpornost, která měla spočívat v tom, že soud prvního stupně na jedné straně odůvodnil napadené rozhodnutí tak, že minoritní akcionáři nemohli obchodní model nastavený hlavním akcionářem změnit, a na druhé straně poukazoval na možnost uplatnění práva na náhradu škody, odvolací soud v tomto jeho závěru rozpornost nevidí. Je skutečností, že minoritní akcionáři svými hlasy nemohou přivodit změnu v nastavení vztahů mezi Společností a jejím hlavním akcionářem, mohli by se však pokusit o přezkoumání platnosti těchto vztahů v rámci řízení podle ustanovení § 66a odst. 14 ObchZ. Lze pak

v tomto směru doplnit, že z obsahu spisu odvolací soud nezjistil, že by se o to některý z minoritních akcionářů v minulosti pokusil. Argumentovali-li tito navrhovatelé v odvolání, že se soud prvního stupně nevypořádal s jejich argumentací a nevyhověl jejich důkazním návrhům, pak za situace, kdy soud prvního stupně vzal za základ pro své rozhodnutí ZP EQUITA a v odůvodnění napadeného rozhodnutí vysvětlil důvody, které jej k tomu vedly, je zcela pochopitelné, že neakceptoval návrh na doplnění dokazování dalším znaleckým posudkem.

32. Z uvedených důvodů proto odvolací soud v souladu s ustanovením § 220 o.s.ř. změnil napadené rozhodnutí ve vztahu mezi navrhovatelem 75/ a účastníky řízení tak, že žalobu uvedeného navrhovatele zamítl, a změnil rovněž závislý výrok XV. o nákladech řízení mezi těmito účastníky tak, že žádný z nich nemá právo na náhradu nákladů řízení, a ve vztahu ostatních navrhovatelů a účastníků řízení napadené rozhodnutí podle ustanovení § 219 o.s.ř. potvrdil.
33. S ohledem na změnu napadeného rozhodnutí vůči navrhovatelem 75/ a účastníky odvolací soud uložil navrhovateli 75/ povinnost zaplatit každému z účastníků řízení jejich náklady odvolacího řízení za odměnu jejich zástupce za čtyři a půl úkonu právní služby po 2 480 Kč podle ustanovení § 9 odst. 4 z.č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu (sepis odvolání, sepis repliky k vyjádření navrhovatelů 2. a 9., účast při jednání před odvolacím soudem dne 4. září 2019, které trvalo déle, než dvě hodiny a účast při vyhlášení rozhodnutí) sníženou podle ustanovení § 12 odst. 4 advokátního tarifu, za čtyři poloviny režijního paušálu po 300 Kč, za zvýšení o DPH ve výši 2 469,60 Kč a za zaplacený soudní poplatek za odvolání ve výši 2 000 Kč, tedy celkem ve výši 16 229,60 Kč, s tím, že na navrhovatele 75/ připadá podíl ve výši 1/76 této částky, tedy po korunovém zaokrouhlení částka 214 Kč. K tomu odvolací soud dodává na vysvětlenou, že podle jeho názoru ke každému úkonu právní služby náleží jeden režijní paušál bez ohledu na počet účastníků řízení, kterých se tento úkon týká, takže pokud advokát zastupuje v řízení více účastníků, částka odpovídající režijnímu paušálu se mezi ně rozdělí.
34. Pokud jde o vztahy mezi dalšími účastníky řízení, pak s ohledem na to, že napadené rozhodnutí bylo otevřeno v celém rozsahu vůči všem účastníkům řízení, měli by ti z navrhovatelů, kteří sami odvolání nepodali, právo na náhradu nákladů tohoto řízení proti jeho účastníkům. JUDr. Petr Zima se však práva na náhradu těchto nákladů za jím zastoupené navrhovatele č. 1/, 6/ – 8/, 10/ – 61/ výslovně vzdal podáním ze dne 10. září 2019, tohoto práva se vzdal rovněž navrhovatel 8., který se dostavil k vyhlášení rozhodnutí, a navrhovatelům č. 4/, 62/ – 65/ a 67/ podle obsahu spisu žádné náklady odvolacího řízení nevznikly. Právo na náhradu nákladů odvolacího řízení vůči účastníkům řízení tak mají navrhovatelé č. 2 a 9 a to každý z nich za odměnu za dva úkony právní služby poskytnuté advokátem po 3 100 Kč (sepis vyjádření k odvolání a repliky) podle ustanovení § 9 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb., advokátního tarifu, snížené podle ustanovení § 12 odst. 4 advokátního tarifu, za dvě poloviny režijního paušálu po 300 Kč podle ustanovení § 13 odst. 3 advokátního tarifu, a za zvýšení o DPH ve výši 1 104,60 Kč, celkem tedy po korunovém zaokrouhlení 6 365 Kč. Právo na náhradu nákladů odvolacího řízení spojených se svou účastí při jednání před odvolacím soudem dne 4. září 2019 má rovněž navrhovatel č. 66, a to za jízdné ve výši 885 Kč podle předloženého vyúčtování a jízdenek.
35. Nad rámec rozhodnutí odvolací soud dodává, že navrhovatelem 5. byla v řízení původně společnost GIRAS s.r.o., která své akcie v průběhu řízení převedla na společnost CONSULENTE s.r.o. a ta je dále převedla na navrhovatele 1, takže označení navrhovatele 5 není v záhlaví rozhodnutí uvedeno (blíže k tomu viz text na str. 11 napadeného usnesení). V průběhu odvolacího řízení došlo ke změně zastoupení navrhovatelů 69/ – 72/ a tuto změnu odvolací soud reflektoval v záhlaví usnesení.

36. Odvolací soud rovněž nepřehlédl, že označení účastníků neodpovídá jednacímú a kancelářskému řádu, podle něhož by navrhovatelé měli být označováni písmeny a žalovaní (v nesporném řízení účastníci) čísly. Nejde však o vadu, která by mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, a za situace, kdy počet navrhovatelů převyšuje počet písmen abecedy, odvolací soud toto označení považuje za přehlednější, než pokud by účastníci byli označeni řádně, a proto nepovažoval za potřebné v záhlaví svého rozhodnutí toto označení měnit.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí může účastník podat dovolání k Nejvyššímu soudu ČR do dvou měsíců od jeho doručení u soudu, který rozhodoval v prvním stupni, a to pouze z důvodu, že rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Bylo-li odvolacím soudem vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta od doručení opravného usnesení. Dovolání je přípustné, jestliže toto rozhodnutí závisí na vyřešení otázky hmotného nebo procesního práva, při jejímž řešení se odvolací soud odchýlil od ustálené rozhodovací praxe dovolacího soudu nebo která v rozhodování dovolacího soudu dosud nebyla vyřešena nebo je dovolacím soudem rozhodována rozdílně anebo má-li být dovolacím soudem vyřešená právní otázka posouzena jinak. Přípustnost dovolání je oprávněně zkoumat jen dovolací soud (§ 237 a § 239 OSŘ).

Olomouc 11. září 2019

JUDr. Pavel Kolář v. r.
předseda senátu

**Pavčina
Jančíková, DiS.**

Digitálně podepsal Pavčina Jančíková, DiS.
DN: c=CZ, 2.5.4.97=NTRCZ-64124533, o=ČR - Vrchní
soud v Olomouci [IČ 64124533], ou=správa soudu,
ou=276, cn=Pavčina Jančíková, DiS., sn=Jančíková,
givenName=Pavčina, serialNumber=P134305,
title=protokolující úřednice
Datum: 2019.09.19 11:03:09 +02'00'

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavčina Jančíková, DiS.